

Sygn. akt: III U 709/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. do SO Monika Obrębska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Bednarek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 09 lipca 2013 r. w O.

sprawy z odwołania J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

o wyrównanie emerytury

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

z dnia 20.03.2013r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję i decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. z dnia 19.10.2011r. znak: ENK/6/028002767 w części w jakiej decyzja ta zawiesza wypłatę emerytury za okres od dnia 01.10.2011r. do dnia 31.12.2011r. i stwierdza, że J. K. ma prawo do wypłaty emerytury za okres od dnia 01.10.2011r. do dnia 31.12.2011r.;

2. wniosek o wypłatę odsetek przekazuje do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P..

/-/Na oryginale właściwy podpis

Na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postanowieniem z dnia 01.04.2014r., sygn. akt III AUa 1379/13

umorzyć postępowanie apelacyjne.

/-/Na oryginale właściwe podpisy

UZASADNIENIE

J. K. wniósł odwołanie od decyzji (...) Oddział w P. z dnia 20.03.2013r., którą to decyzją ZUS odmówił uchylecia decyzji ZUS z dnia 19.10.2011r., w części w jakiej decyzja ta zawiesza prawo do emerytury za okres od 1.10.2011r.

do 31.12.2011r. Odwołujący podniósł, że wstrzymanie wypłaty emerytury jest niezgodne z Konstytucją i orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Decyzją z dnia 22.07.2010r. wnioskodawca nabył prawo do emerytury począwszy od 27.05.2010r. Na dzień przyznania emerytury wnioskodawca pozostawał w zatrudnieniu.

W związku ze zmianą przepisów, ZUS decyzją z dnia 19.10.2011r., począwszy od 1.11.2011r. wstrzymał wypłatę emerytury, ponieważ wnioskodawca kontynuował zatrudnienie. Ubezpieczony dokonał zwrotu świadczenia za miesiąc październik 2011r.

Decyzją z dnia 06.02.2012r. ZUS wznowił J. K. wypłatę świadczenia od 01.01.2012r. w związku z rozwiązaniem stosunku pracy.

Powołując się na treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 13.11.2012r. J. K. złożył w dniu 26.11.2012r. wniosek o wznowienie wypłaty zawieszonych decyzją z 19.10.2011r. świadczeń emerytalnych wraz z odsetkami. Decyzją z dnia 2.01.2013r. ZUS zawiadomił odwołującego o wszczęciu postępowania w sprawie zawieszonych emerytury (vide k. 122 akt rentowych) a następnie decyzją z 20.03.2013r. odmówił uchylenia decyzji z 19.10.2011r. w części, w jakiej decyzja ta dotyczy zawieszenia prawa do emerytury za okres od dnia 01.10.2011r. do dnia 31.12.2011r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne i zostało przez Sąd uwzględnione.

Wyrokiem z dnia 13 listopada 2012r. Trybunał Konstytucyjny w sprawie o sygn. akt K 2/12 orzekł, iż art.28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Treść sentencji wyroku Trybunału Konstytucyjnego mogłaby nasuwać wniosek, że dotyczy wszystkich osób, które uzyskały prawo do emerytury przed dniem 01.01.2011r. Jednakże z uzasadnienia tego wyroku w sposób jednoznaczny wynika, że Trybunał Konstytucyjny uznał, że art.103a w/w ustawy jest niekonstytucyjny w stosunku do osób, które uzyskały prawo do emerytury w przedziale czasowym od dnia 08.01.2009r. do dnia 31.12.2010r. Do grona tych osób należy odwołujący.

Trybunał Konstytucyjny wywodził bowiem, że osoby, które uzyskały prawo do emerytury w powołanym powyżej okresie, podejmowały decyzję o przejściu na emeryturę w stanie prawnym, który nie nakazywał rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą, aby emerytura mogła być wypłacana. Wobec powyższego działając w zaufaniu do państwa i stanowionego przez nie prawa, ubezpieczeni ci podjęli decyzję co do przejścia na emeryturę. Trybunał Konstytucyjny argumentował, że gdyby wiedzieli oni, że nastąpi zmiana stanu prawnego, uzależniająca realizację prawa do świadczenia emerytalnego od uprzedniego rozwiązania stosunku pracy, ich decyzja mogła być inna, bo z perspektywy dokonanej nowelizacji ustawy o emeryturach i rentach z FUS i objęcia nią także tych osób, okazała się dla nich niekorzystna.

Powołując się na treść wskazanego wyżej wyroku Trybunału Konstytucyjnego, J. K. złożył w dniu 26.11.2012r. wniosek o wznowienie wypłaty zawieszonych świadczeń emerytalnych. Decyzją z 20.03.2013r. ZUS odmówił uchylenia decyzji z 19.10.2011r. w części, w jakiej decyzja ta dotyczy zawieszenia prawa do emerytury za okres od dnia 01.10.2011r. do dnia 31.12.2012r.

Bezspornym było w przedmiotowej sprawie, że odwołujący nabył prawo do emerytury bez konieczności rozwiązywania stosunku pracy. Poza sporem pozostawało też, że wniosek o wznowienie postępowania w sprawie zawieszenia wypłaty świadczeń złożył w ustawowym, określonym w art. 145a § 2 kpa terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego.

Kwestią sporną pomiędzy stronami pozostawało jedynie określenie skutków prawnych pod względem czasowym wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 13.11.2012r.

Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, że przedmiotowe orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego wywołuje skutek ex tunc tj. ma skutek wsteczny, czyli usuwa zakwestionowaną normę prawną od chwili jej wejścia w życie. Wskazać w tym miejscu należy, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego wyraźnie przeważa pogląd o skuteczności ex tunc wyroków Trybunału Konstytucyjnego. W postanowieniu z 09.08.2012r., wydanym w sprawie V CSK 402/11, LEX 1226776 Sąd Najwyższy wyjaśnił, że w odniesieniu do orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego, wchodzących w życie z dniem ogłoszenia, wypracowano generalnie jednolite stanowisko, zgodnie z którym skutki takich orzeczeń rozciągają się co do zasady wstecz, do chwili wydania tego aktu lub do chwili wejścia w życie Konstytucji, jeżeli niekonstytucyjny akt prawny wydany został przed datą (videnp. uchwała Sądu Najwyższego z 03.07.2003r., III CZP 45/03, OSNC 2004, nr 9, poz. 136, wyrok Sądu Najwyższego z 18.04.2002r., III RN 4/01, OSNP 2003, nr 2, poz. 25). Wsteczne działanie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego obejmować może również okres sprzed wejścia w życie w Konstytucji, jednak tylko wówczas, gdy przepisy uznane za niekonstytucyjne naruszały także zasady konstytucyjne obowiązujące w chwili jego wydania (vide: wyrok Sądu Najwyższego z 09.10.2003r., I CK 150/02, OSNC 2004, nr 7-8, poz. 132).

Mając na uwadze powyższe przeważające stanowisko judykatury, Sąd Okręgowy rozpoznający przedmiotową sprawę uznał, że wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13.11.2012r., wydany w sprawie o sygn. akt K 2/12, który wszedł w życie z dniem jego ogłoszenia w Dzienniku Ustaw z 22.11.2012r., wywołuje skutki czasowe ex tunc.

Wskazać też należy, że za takim rozumieniem określenia skutków prawnych, pod względem czasowym, wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 13.11.2012r., przemawia również sens instytucji wznowienia postępowania (w tym wznowienia postępowania administracyjnego). Przyjęcie odmiennego stanowiska przekreśliłoby bowiem sens instytucji wznowienia postępowania, którego celem jest przecież wydanie rozstrzygnięcia zgodnego z prawem, w sytuacji gdy orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego zawiera wiążące stwierdzenie, że akt normatywny pozostaje w sprzeczności z Konstytucją. Jeżeli bowiem podstawę wznowienia stanowi oparcie rozstrzygnięcia na akcie normatywnym uznanym następnie za niezgodny z Konstytucją, rozpatrywanie sprawy powoduje konieczność uwzględnienia innego stanu prawnego w takim zakresie, w jakim wpływa on na orzeczenie wydane w tym postępowaniu.

Na marginesie powyższych rozważań podnieść należy, że na gruncie utraty mocy art. 28 cyt. wyżej ustawy, zostały wydane orzeczenia jednoznacznie przyjmujące skutek retroaktywny wspomnianego wyroku Trybunału Konstytucyjnego, a co za tym idzie uzasadniający wypłatę wstrzymanych świadczeń z dniem 01.10.2011r., czyli także za okres sprzed utraty mocy przez niekonstytucyjny przepis art. 28 powołanej wyżej ustawy (vide np. wyrok Sądu Najwyższego z 07.03.2013r., sygn. akt I UK 519/12, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku sygn. akt III AUa 408/13, wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 21.02.2013r., sygn. akt III Aua 41/13).

Biorąc pod uwagę wszystkie podniesione wyżej argumenty, Sąd w oparciu o art. 477¹⁴§2kpc zmienił zaskarżoną decyzję i decyzję z dnia 19.10.2011r., w części w jakiej decyzja ta zawiesza wypłatę emerytury za okres od dnia 01.10.2011r. do dnia 31.12.2011r. i stwierdził, że J. K. ma prawo do wypłaty emerytury za okres od dnia 01.10.2011r. do 31.12.2011r.

Wniosek o wypłatę odsetek Sąd na mocy art. 477¹⁰§2kpc przekazał do rozpoznania organowi rentowemu. Zgodnie z tym przepisem, jeśli ubezpieczony zgłosił nowe żądanie, dotychczas nie rozpoznane przez organ rentowy, sąd przyjmuje to żądanie do protokołu i przekazuje go do rozpoznania organowi rentowemu. W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot rozpoznania sprawy sądowej wyznacza decyzja organu rentowego, od której wniesiono odwołanie. Decyzja, będąca przedmiotem odwołania w przedmiotowej sprawie, pomimo żądania

wnioskodawcy, nie zawierała rozstrzygnięcia o odsetkach jako należności ubocznej i odniosła się jedynie do należności głównej. Z tych względów orzeczono jak w pkt. 2 wyroku.